

„Feltámadtam, és újból veled vagyok, alleluja!”

„Feltámadtam, és újból veled vagyok, alleluja!” éneklí a pap az Oltáriszentséggel a kezében az ünnepi liturgia végén, a körmenet kezdetén. Ezzel mintegy összefoglalja Húsvét titkának örömet, vagyis, hogy Jézus Krisztus legyőzte a világot, a bűnt, a halált.

Legyőzte a világot. Közénk jött, mert Atyja annyira szeretett minket, hogy elküldte hozzánk, de nem a mi, a világ törvényei szerint élt, hanem csakis Atyjának, Atyánknak parancsait követte. Megmutatta, hogyan kellene élnünk, hogyan kellene legyőznünk a bűnt, hiszen Őbenne még a bűn árnyéka sem volt. Ártatlansága ellenére magára vette a mi szörnyűségeinket és vállalta helyettünk a nekünk kijáró szenvedést. Szeretetében a legvégső pontig, a halálig jutott, ám a halál felett is győzedelmeskedett. Mindezt miértünk tette.

Értünk tette, hogy a világba jött, hogy megmutassa, szépen is lehet élni, lehet önzetlennek lenni és szeretni. Megmutatta, győzhetünk a mindent át- meg átszövő rossz felett, ha követjük Atyánk parancsait, vagyis, ha elsősorban viszonszeretjük Őt és általa az embereket.

Miértünk volt, hogy szenvedett és odaadta az életét, hogy kiszabaduljunk végre a bűn rabságából. Halálával és feltámadásával megváltott minket, bizonyította Atyánk örült szeretetét irántunk, és arra tanított minket, hogy ne féljünk, hiszen még a halál sem szakíthat el bennünket az Ő szeretetétől.

„Feltámadtam, és újból veled vagyok, alleluja!” Micsoda öröm, hogy bár vétkeink miatt sokszor elfordulunk Tőle, mindig visszatérhetünk Hozzá, hiszen él, hiszen a halálból újból életre támadt, és velünk van, mert megígérte, velünk lesz a világ végezetéig.

*Krisztus az élet.
A nap-nap után bennünk
keresztre feszített,
és mégis új életre sarjadó isteni lét.*

*A szenvedés fájdmájából
folyton örökre nyíló virág,
a szeretet áldozati kelyhében
értünk testet öltő Megváltó,
lelke minden látható
és rejtett szépségnek.*

*Ő az Atya szerelmében
fehéren izzó Fiú,
értünk egészen elégő,
jóillatú áldozat.
Életünk Krisztus.*

Simon András

Szaniszló atya

Szabadulás az életre...

Az óvoda központi hely: itt találkoznak a település kisgyermekai, de az anyukák, apukák, nagyszülők is. Egy-egy kedves köszönés, érdeklődés után továbbsietnek, általában nincs idő megvárni egymás válaszát. Ám egy alkalommal találkoztam Városi Évával, aki az érdeklődésére adott válaszom után nem elsietett, hanem megkérdezte: „... és mesélsz?”

Egy mentálhigiénés szakemberrel beszélgettem, aki tud hallgatni és elfogadni. Engem. Téged.

Mikor és hogy jött a gondolat, hogy egy törékeny kinézetű fiatal nő, a mentálhigiénés vonalat válassza és ezt tekintse hivatásának?

Városi Éva

Kamaszkoromban nagy érdeklődéssel figyeltem az embereket, szerettem volna olyan szakmát választani, ahol velük lehet foglalkozni. Így a főiskolán már célirányosan a szociálpedagógia szakot választottam és elindultam ebbe az irányba. Később dolgoztam gyermekotthonban, majd családsegítőben, ahol nagyon sokféle nehézséggel találkoztam. Szerettem a munkám, de egy idő után mégis azt éreztem, hogy szeretném bővíteni a tudásomat, hogy másképp is tudjak kapcsolódni az emberekhez. Második gyermekünk születése után, a családom támogatása lehetővé tette, hogy a mentálhigiénés segítő posztgraduális képzésre jelentkezhettem. A képzés legfontosabb része, hogy a lexikális tudás bővítésén túl a hallgatók szemléletének formálására törekszik, mely az elfogadásra, szeretetre, hitelességre épül. Ez a látásmód nagyon közel áll hozzám és teljes mértékben összeegyeztethető a keresztény hitemmel.

A meghallgatás után milyen tanácsokat adsz?

Fontos, hogy én nem adok semmilyen tanácsot és ezt a beszélgetés elején tisztázom is a segítségért hozzám fordulókkal. Meghallgatom a klienst és hagyom, hogy mindenki a saját útjára találjon rá, mert nem biztos, hogy az én megoldásom az övé is. A segítői beszélgetés során hiszünk abban, hogy ha a figyelmünket és elfogadásunkat hitelesen tudjuk közvetíteni, akkor a személy alkalmassá válik arra, hogy jobban megértse önmagát és átlássa a problémáit. Nehéz ez az út, de érdemes végigjárni.

Hogyan tudunk megszabadulni esetleges függőségeinktől, egyáltalán honnan tudjuk, hogy függünk e bármitől is?

A függőség nehéz téma. Kit jobban, kit kevésbé, de általában mindenkit érint. Elsősorban azt kell elfogadni, hogy ez egy betegség, mert sokszor morális kategóriaként kezelik, és az akarategyengeséggel hozzák összefüggésbe. Nehéz kereszt ez annak, aki a családtagján keresztül érintett és annak is, aki függőségben szenved. A hozzátartozók általában hamarabb érzékelik a problémát, de addig sajnos nem tud a változás elindulni, amíg a függő személy maga nem ismeri

be, hogy beteg. Be kell látnia, hogy már nem ő irányítja az életét, hanem a drog, az alkohol, az internet, stb. A függősége tárgya határozza meg a kapcsolatait, életét, mindennapjait. Mikor már kialakult a függőség, már nem lehet egyedül megküzdeni ezzel. Szükség van szakmai segítségre. A gyógyulás első lépése, hogy szembe tud nézni azzal, amiben van. Az orvosi kezelés után jöhetnek aztán szóba a különböző rehabilitációs intézetek, ahol általában fél évet töltenek a betegek. A mindennapokból kiemelik a személyt és egy új közösségbe kerül, ahol a fizikális munkán kívül, ami szintén terápiás jellegű, sok egyéni beszélgetésben, figyelemben, támogatásban van része, hogy ráébredhessen mi az az életében, múltjában, amitől eltévedt, mi az a fájó pont, amivel szembe kell néznie.

Mi történik a intézeti terápia befejezése után?

Az intézményi keretek közül kikerülve továbbra is fontos, hogy ne maradjon egyedül, hanem közösségben folytassa tovább az útját. Hazánkban is elterjedtek a különböző anonim csoportok, a fővárosban nagyon sok fajta problémára választ adó ilyen jellegű csoport van, de már vidéken is megtalálhatók. Az alkoholizmus függőségéből szabadultak AA (Anonim Alkoholisták) csoportja Vácon is működik. Általában elmondható, hogy a függőséghez kapcsolati, kapcsolódási problémák vezetnek. Viszont ahogy a kapcsolatok tudnak tönkretenni, épp ezek által lehetséges a felépülés, gyógyulás is, ezért van olyan kiemelt szerepe a közösségnek.

Vannak kifejezetten keresztény alapon szervezett segítő csoportok?

Nagyon sok csoport, módszer keresztény gyökereken alapszik, de ahol ez nincs is konkrétan kimondva, ott is fontos a transzcendenciához való kapcsolódás. Elengedhetetlen a hit egy felettünk lévő, hatalmasabb erőben, mert csak ő tud igazi szabadulást hozni. Csak Isten képes arra, hogy gyengeségünkben, akár a mocsár legmélyén is elfogadjon és szeressen bennünket. Ez a feltétel nélküli szeretet és bizalom tud igazán meggyógyítani és képessé tenni arra, hogy másképp folytassuk utunkat. Fontos megemlíteni, hogy nemcsak a függőnek, hanem a családtagoknak is van lehetősége ilyen beszélgetésekben, csoportokban részt venni. Mert bizony nemcsak a függő, de a családtagok is sérülnek.

Milyen lehetőséget kínál mentálhigiénés szempontból a húsvéti készülődés?

Most, a nagybőjt végén még átgondolhatjuk, hogy mi mitől függünk igazán. Engedjük közel magunkhoz ezt a témát és vizsgáljuk életünket, nézzük meg kitől, mitől függünk mi. Hol helyezkedik el Isten az életünkben? Egyáltalán van-e ott hely a számára? Nem egyértelmű és törvényszerű, hogy ha már egyszer sikerült Istent életem középpontjába helyezni, akkor ez már így is marad. Ezért minden nap meg kell küzdeni. Szá-

nok e Istenre időt minden nap? Számba veszem-e törvényit, parancsait, mikor döntéseimet meghozom? Megpróbálom-e beépíteni a mindennapi életembe a vele való kapcsolatot, az imát? Ha választanom kell Isten és valami, vagy valaki között, vajon mit választok? A böjtben le tudok-e mondani függőségeimről? Kávé, internet, csoki, közösségi oldalak, vagy ami fontos nekem? Mennyire vagyok ebben szabad?

Milyen problémákkal, nehézségekkel fordulhatnak Hozzá az emberek?

Jelenleg egyéni és csoportos beszélgetésekben veszek részt. Az egyéni kísérek párkapcsolati elakadásoknál és életvezetési problémákkal küzdőknek nyújtanak előrelépési lehetőséget, de a gyermeknevelés dilemmái, a gyász feldolgozása is fontos témák. Csoportban foglalkozunk közösen az atyával a jegyes oktatásban részesülőkkel és a fiatalokkal.

Kereshetnek-e új kliens jelöltek?

Jelenleg teljes kapacitáson vagyok, most ráadásul a szakdolgozatommal is foglalkozni kell. Viszont az előjegyzések segítséget jelentenének. Ahogy az egyik segítői kapcsolat kifut, úgy tudok újat vállalni. Ezek a beszélgetések azoknak jelent-

hetnek segítséget, akik életúti válsággal, krízissel küzdenek. Azoknak, akik pszichés betegségben szenvednek, másféle szakember segítségére van szükségük, ott csak annyit tehetnek, hogy segítik a megfelelő helyre való eljutásban.

Milyen módon készülsz egy-egy beszélgetésre, illetve hogyan tudod elkülöníteni a munkát a magánélettől?

Átgondolom, hol tartunk, milyen területeket érintettünk eddig. Megpróbálok ráhangolódni arra a személyre, akit fogadok. Tudatosítom magamban a saját szerepemet, hogy minél kevésbé akarjak tanácsot adni, inkább hagyom az egyént kibontakozni.

A munka és a magánélet elkülönítése nehéz. Eddig ráadásul csapatban dolgoztam, ahol én is ki tudtam beszélni a nehézségeket, tudtam tanácsokat kérni. Ebben még van mit tanulnom! Most az Istennel tudom ezeket feloldani, mert köt a titoktartás. Sokat segít, hogy a beszélgetések a plébánián vannak, mert azt gondolom ez a légkör jól hat rám és a beszélgető társaimra is. Segít az otthonomtól való távolság is, mert míg hazasétálok, igyekszem letenni a beszélgetéseket és segítőből átkapcsolni családomra és feleség üzememre.

Az interjút készítette: Halász Nikolett

A halál életbevágó kérdés

Mindannyiunk legnagyobb, végső aggodalma, hogy mi van a halálunk után? Végső soron ezzel a kérdéssel birkózunk egész életünk során, ez az a mindannyiunk által tudott (még az egészen kicsi gyerekek számára is felderengő), mégsem igazán felfogható tény, amelyet csak kerülgetünk, mint a forró kását: elűjtjük eseménydús mindennapjainkkal, ügyes-bajos dolgaink feletti tipródásainkkal, a vele való szembenézés halogatásával, betegünk kórházakba rejtett elmúlásával. De végső soron ugyanezt kutatja minden valódi műalkotás, és minden tudományos kérdésfeltevés mélyén is erre keresi az emberiség a választ.

Ha elemi erővel tiltakozunk is az elmúlás ténye ellen, időről-időre, összetörve szembesülnünk kell az evilági élet végességével: egy rideg diagnózis, egy családtag, barát vagy szomszéd halála és minden évben – idén is – Nagypéntek sötétsége azt üzeni: minden testet öltött lény élete véges – legalábbis a mi emberi felfogásunk, földi dimenzióktól kötött nézőpontunk szerint.

Ha ezen a ponton megállunk, életünk miértje, létezésünk hiábavalósága joggal kétségbeeshet bennünket. A lelki úrból fakadóan pedig dönthetünk úgy, hogy a „Carpe diem!” jelszava alatt próbáljuk a végsőig kihasználni napjainkat: önmagunkat előtérbe helyezve, a másikat háttérbe szorítva – hiszen a világ pusztá létharc. Ha a halált pontnak tekintjük életünk mondatának végén hiábavalónak tűnhet az élet továbbadása is, minek szenvedjen a földön betegségtől,

anyagi problémáktól és emberi kapcsolatoktól valaki? Mi végre ez az egész?

Ám ebben a kétségbeesésben mindannyiunk lelkében megszólal – hangosan vagy alig észlelhetően – egy hang, felsejlik egy új perspektíva, amin keresztül – hitünk szerint – a Teremtőnk üzen: az élet nem ér véget az utolsó szívdobbanással. Ő egyszülött Fiát adta e reménység megpecsételésére, váltságával lehetőséget kínálva számunkra a halálból az örök életbe való átmenetre. Húsvét misztériuma adja e reménységünket, annak hitét, hogy életünk nem pusztán véletlenek eredménye, hanem egy céllal elhívott, egymás szeretetével is Isten megismerésére és az Ő végtelen szeretetének elfogadására rendelt, értékes élet.

Ha egyszer igazán megrendít bennünket Jézus értünk elszenvedett kereszthalála és valóban átmos bennünket feltámadásának öröme és az általa elnyert üdvösségünk reménye, az életünk is más fénytörést kap. Képmásai szeretnénk lenni a magunk töredékes módján annak, aki testben élte elénk az Istennek tetsző életet: mindig az Atyára és a mellette lévő emberre figyelve.

A halálhoz (s vele Istenhez) való viszonyunk alapvetően határozza meg az életünket: ha hiszünk abban, hogy Jézusba kapaszkodva van folytatás, sosem lehet mindegy, miképp telnek napjaink!

Máthé Zsuzsa

A temetkezésről

Gondtál már arra, hogy ha meghalsz, miképp szeretnél eltemetkezni? Hány embert szeretnél a temetéseden, hogy emlékezzenek rád?

Ezek a kérdések talán megdöbbenően tűnnek a fiatalok számára, de az időseknek már természetesebbek.

A temetésben, mint egy fontos emberi gesztusban kifejezésre jut a meggyőződésünk az életről, az elmúlásról, a halálról és a reményről. A keresztény temetkezés Jézus Krisztus halálára, temetésére fókuszál és kifejezi a reményt a feltámadásában. Szent Pál apostol írja: „ha Krisztusban eltemetkeztünk, Krisztusban új életre is támadunk” (Róm 6,4-5). A halotti hamvak, a test elhelyezése a sírban, a magvetésre emlékeztet. Ahogy a földbe hullott búzaszem elhal és új életre támad, ugyanúgy a meghalt emberi test is fel fog támadni már az új, e világi testhez nem hasonlítható megdicsőült testben, hogy a lélek és a test újra teljes emberként éljen a mennyben, az Istenben.

A hívő emberek ilyen formában temetik el halottaikat, mert így kifejezésre jut hitbeli meggyőződésük. Akik nem hisznek Krisztus halálában és feltámadásában, az őt követők üdvösségében, más temetési formát választanak, amely megfelel a világnézetüknek, például a hamvakat kiszórják a természetbe, a Dunába, vagy összekeverik humusszal, hogy a beleültetett fa táplálékhoz jusson.

Ezek a temetkezési szokások az anyag örök körforgásába vagy a hinduista lélek-vándorlásba, illetve más, keleti világnézetbe vetett hitet szimbolizálják. Más, nem keresztény szokás a halottak hamvainak otthontartása is, amely animista valásra utal.

A keresztény hagyományok három temetkezési formát tartanak összhangban lévőnek a Krisztusba vetett hittel: a koporsós temetést a temetőben, az urnás temetést a temetőben vagy kriptában, urnafalban a templom közelében, illetve a szórásos temetést a temetőben vagy templomi kriptában.

Ezek a formák kifejezik a hitbeli meggyőződést: az ember eltávozott közülünk, meghalt, a teste – Krisztus halotti teste mintájára – visszakerült a földbe és ott megszentelt helyen vár a feltámadásra. A temetkezési hely, sír, látogatásra ad lehetőséget, az imára és emlékezésre. Ennek a helynek az elkülönítése az élők világától megkönnyebbíti a gyász megélését és lezárását. A temetkezési szertartás feleleveníti a Krisztusba és feltámadásába vetett hitünket és felszítja a reményt, hogy egyszer újra találkozunk az elhunytal, Istennél.

A katolikus templom melletti helyiségben májustól elkészül egy szórásos temetkezési hely, ami lehetőséget nyújt a halotti hamvak méltó eltemetésére. Mivel a különböző okoknál fogva egyre többen vesznek igénybe szórásos temetést, ezt a lehetőséget szeretnénk nyújtani azzal, hogy a halotti hamvak méltó helyre kerülnek megőrzésre és nem szétszórásra. A temetés költségei sem jelentenek akadályt halottaink méltó eltemetésének.

Minden vallásban és kultúrában gondot fordítottak arra, hogy a temetkezési forma összhangban legyen a vallott világnézet elveivel. Mi is tudatosan döntsünk, hogy a temetési szertartás kifejezésre juttassa hitünket és formálja az élthez és a halálhoz való hozzáállásunkat.

Szaniszló atya

KÉRJÜK, TÁMOGASSA ADÓJA 1%-VAL A SZŐDLIGETI JUBILEUMI ALAPÍTVÁNYT

A Sződligeti Jubileumi Alapítvány helyben segít! Hitéleti és társadalmi szolgálatával mindenkihez szól, segítséget nyújt a közösségi élet, az oktatás, a nevelés, a család terén, de az egyedül élők mindennapjaiban és a rászorulóknak is. Sok olyan helyzet adódik, amikor anyagi eszközökre is szükség van a hatékony segítséghez. Ehhez Ön is hozzá tud járulni személyi jövedelemadója egy százalékának felajánlásával. ADÓSZÁM: 19185002-1-13

Segítségét hálással köszönjük!

A virágvasárnapi számár története

Aznap reggel is úgy ébredtem, ahogy máskor. Unottan állodogáltam az istállóban, egy kis szénát rágicsáltam a fogaim közt, közben a bejárat felől beszűrődő halvány hajnali napsugárra hunyorogtam. A hasam eszeveszettül korgott, így igyekeztem minél többet és többet magamba lapátolni a friss, zamatos kupacból magam előtt. Friss volt és igazán ízletes, gazdám még koromsötétben tette elém hajnaltájt.

A hátam mögül csak félig észleltem, hogy a többi lakótársam is ébredszik, Elifáz, az aranyló szőrű csődör büszkén rázta meg sörényét, haragosan ráhorkantva Dorcasra, a csillámló, hófehér bundás bárányra, amiért az igyekezett előbb az itatóból hörpinteni. Én már meg sem kíséreltem ezt a reggeli tortúrát, mert tudtam, hogy minden egyes alkalommal Elifáz volt a nyertes. Ugyan senki nem fogalmazta ezt így meg, de mindenki nyílt hódolattal és alázattal volt a hatalmas négy lábú felé, aki élvezte és el is várta ezt a fajta imádatot a töb-

biektől. Gazdánk különös, megkülönböztetett figyelemmel is volt felé, az ő szőrét kikéféltette, fényesítette, hogy mindig úgy ragyogjon, mint a déli napsütés, időnként még láttuk, meg is ölelte, bizalmasan sutyorogva a fülébe különös titkokat, amiket csak ők érthettek. Ilyenkor féltékenyen pillantottam feléjük, majd ez átváltott megvetéssé. Gyűlöltem őket. Az embert is csak azért viseltem el, meg az ostoba kéréseit időnként, mert a friss szénát tőle kapom, a tiszta víz is általa kerül az itatóvályúba. De élveztem, hogy hatalmam van fölötte. A buta lova! Már egy szavára ugrott neki! Mit egy szavára! Egy pillantására! Büszkén és hetykén térdre ereszkedett meg piruettezett neki! Na, én nem! Eldöntöttem, nem leszek világ bolondja! Nem! Számár anyámra esküszöm! - gondoltam.

Kintről hangokat hallottam. Nem volt ebben semmi különös, tovább forgattam számban a zamatos falatot, de azért fél fülemmel kifelé füleltem.

– Egy férfi küldött minket hozzád. Azt kérte, hogy épp hozzád jöjjünk el, jó uram. Van e szamarad?

– Van. - hallottam gazdám mély, dörmögő hangját. Meglepődve tapasztaltam a melegséget a hangjában. Amúgy eléggé nyers és durva hangon szokott odavetni egy-egy igent vagy nemet mindenkinek, beleértve a ház lakóit is, de most valahogy valami volt ott a levegőben. Valami szokatlan.

– Szükségünk lenne arra a számárra, jó uram! - szólt ismét az ismeretlen férfigang. Eltelt némi idő. Feltehetőleg gazdám latolgatta, mit is válaszoljon. Tisztában volt vele, hogy az akolban ott áll gyönyörű Elifáza is, akit jó pénzért eladhatott volna, és itt volt rá a kiváló lehetőség.

– Nos, miért ezt az ostoba, csökönyös szamarat akarják, uraim? Van nekem egy aranszőrű csödöröm! Vessenek rá egy pillantást! - de a férfiak a fejüket rázták azon nyomban. Gazdám értetlenül kérdezett vissza:

– Hogyan? Dehát...

– Nekünk a számár kell! Ha lehetséges! - gazdám ekkor már az istálló ajtajában állt, láttam unottan megvonja a vállát.

– Hát jó, legyen. - a férfiak nem láthatták, hogy halkan kuncogni kezdett felém jöve, mert emlékezett jó néhány esetre, amikor megmakacsoltam magam, és egy rőfnyit sem voltam hajlandó lépni sem előre, sem hátra. No, kezdjenek veled, amit csak akarnak ezek az ostobák! - sutyorogta a fülembe még mindig vigyorogva.

– Köszönjük, jó urunk! - hálálkodtak a férfiak, és kötőféken fogtak. Először ellenkezni akartam. Ott volt a véremben, forrongtam, lázadoztam, hogy úgyszólván! Azért se! Nem adom meg magam oly könnyedén! Elvégre én ízig-vérig számár vagyok!

Aztán ahogy néhány másodperc eltelt, szokatlan nyugalom szállt rám, és a lábaim megindultak alattam. Nem kellett messze mennünk. Egy kisebb csapat embert pillantottam meg lenni az úton, és ahogy közeledtünk, egy furcsa, fehér ruhás alakot. Hirtelen elszégyelltem magam. Ő, de szerettem volna most Elifáz lenni! Ha legalább a szőröm csillogott volna! Ha legalább egy picit, egy ici-picikét hosszabbra nőttek volna a tömpe lábaim! Ha nem lettem volna olyan... olyan... piszkos és bűzös! Hiszen engem nem fürdetett gazdám, ahogy azt a lovával tette...

Odaértem. A furcsa, hófehér ruhás idegen most már egészen közel állt hozzám, azt mondták: Király. Most aztán már

tényleg nem értettem semmit! Király?! Kicsit odébb aztán egy kisebbfajta tömeg csoportosult, azt skandálva: „Hozsánna, hozsánna, hozsánna a Dávid Fiának!” Egy köpönyeget terítettek a hátamra, és csak akkor értettem meg, hogy mire is készül az idegen. Na, nem! - akartam mondani, erre az egyre már tényleg nem vesztek rá! Nem fogtok bepalizni! - De ahogy megéreztem meleg, megnyugtató kezét a hátamon, és ahogy óvatosan felszállt a hátamra, olyat éreztem, mint soha! Nem akartam megmakacsolni magam! Már nem akartam ledobni a hátamról. Engedelmesen elindultam, mikor sarkával gyengéden oldalba bökött, hallottam kedves nevetését, ahogy megsimogatta a nyakam. Az emberek még mindig ugyanazt kiabálták, amerre elhaladtunk és pálmaágakkal integettek nekünk. Illetve akarom mondani: inkább neki.

Csodálatos pillanatok voltak ezek, és a legszebb az volt az egészben, hogy rádöbbsentem, hogy ez a KIRÁLY, mert nyilvánvalóan és kétséget kizáróan az lehetett, épp az én hátamon vonult Jeruzsálem kapuján át be a városba. Egy ostoba, csökönyös, bűzös, rongyos kis számár hátán. Pedig ha már király volt, sokkal inkább hintón kellett volna érkeznie, gyönyörű, bíbortaláltban, koronával a fején! De ő csak egy egyszerű, tiszta ruhát viselt, éreztem teste melegségét a szőrömon átszűrődni, és fura mód szomorú lettem, mikor végül leszállt a hátamról. Hiányzott. Megsimogatta a nyakam, nem szólt hozzám, de a tekintete beszélt. Ilyet még soha nem tapasztaltam! Megköszönte! Tényleg megköszönte, hogy elhoztam erre a kis útra!

Ó, igazán semmiség! – gondoltam vidáman.

Aztán néhány nap múlva hallottam, hogy az a hír járta Jeruzsálemben, a férfit, aki a hátamon utazott, és aki oly nagy kedvességgel volt még felém is, keresztre feszítik valami Golgota nevű hegyen. Nem tudtam, mi az a kivégzés, nem tudtam, hol is van az a hely, amiről mindenki beszélt. De láttam azokat az embereket, akik azelőtt a pálmaágakkal integettek felénk, most gúnyosan sugdolóznak róla.

Nem értem az embereket. Én mindig csak egy egyszerű kis csacsi maradok, soha nem leszek olyan okos, mint ők. De egyvalamit bizonyosan tudok, hogy aki akkor ott az utasom lehetett, nem akárci volt. Engem választott! Engem! Hátaslovak, paripák helyett! Hálás szívvel gondolok azóta is rá, és már nem vagyok csökönyös.

Bárki felülhet rám, bármit elviszek bárhová.

Tornay Gábor

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
EGYHÁZI ÉS NEMZETISÉGI KAPCSOLATOKÉRT
FELELŐS ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

Aktuális

Program és táborajánló

Tisztelt Olvasók! Kedves Testvérek!

Ha vannak közös programok, események, kialakulhatnak új kapcsolatok, megismerhetjük a közösség erejét, az élmények által összekovácsolódunk. Ehhez kínálunk lehetőségeket az alábbi programokon való részvétellel és táborainkkal:

Április 19. (Nagypéntek) – 15.00 – keresztút a templomban, 15.30-tól kezdődik a nagypénteki szertartás. A szertartás után virrasztás 8 óráig.

Április 20. (Nagyszombat) – Délelőtt 8–11 óráig a szent sír előtt szentségimádás lesz. 16.00 órától ételszentelés, 20.00 órakor tűzszenteléssel kezdődik a húsvéti vigília és a feltámadási körmenettel zárul.

Április 21. (húsvét vasárnap) – szentmisék a szokott időben, 8.00, 9.30, 18.00

Április 22. (húsvéthétfő) Szentmise 9.00 órakor utána tojás-keresés a plébánia udvarán.

Május 10. 16.00 - Bátorságpróba

Május 12. – Elsőáldozás

Május Férfinap (pontos dátum később)

Június 9. – a 9.30-kor kezdődő hálaadó szentmisén lezárjuk az idei tanévet.

Június 16-tól templomunkban a nyári miserend lesz érvényben!

Egyházközség idei táborai:

Először néhány érv, hogy miért is jó, ha a gyermek elmegy táborozni:

- A tábori élet lehetőséget ad a gyermek számára, hogy saját jogon alakítson ki kapcsolatokat, nemcsak kortársakkal hanem felnőttekkel is, akiken keresztül a gyermek megismerhet, hogy nem a szülő az egyetlen, akiben bízni lehet, és megéli azt, hogy képes kiállni magáért másokkal szemben.
- A szülőktől leválva alakul ki a gyermek saját identitása, a különböző helyzetekben boldogulva a gyermek magabiztosságot szerez. A táborban nem az a lényeg, hogy minden gyerek mindenben első legyen, hanem az, hogy megfelelő mentorálás mellett átélhessenek olyan sikerélményeket, amelyek építik személyiségüket, önbizalmukat.
- A tábor az első olyan élethelyzet, amelyben a gyermek úgy érezheti, ő irányítja életét. Ez a fajta az élmény azért nagyon fontos, mert ugyanúgy rögződik a gyermekben, mint bármely más emlék, tapasztalat, amelyeket a többiekkel szerez. Azok a gyerekek, akiknek megadatik a kom-

petencia érzése, a későbbiekben is sokkal könnyebben birkóznak meg egy-egy problémával.

- A táborozás csodája, hogy minden gyerek otthon hagyja azt a „csomagot”, amelyet egyébként az iskolában cipel. Itt nem számít, hogy ki jó matekból, kinek rossz az énekhanga, vagy kinek vannak tanulási nehézségei. A táborba mindenki tiszta lappal érkezik, és a jó tábor egyenlően kezeli a gyerekeket. Ez lehetővé teszi, hogy a tábor valamelyest ellensúlyozza az iskolában szerzett negatív visszajelzéseket, és a gyerek megismerje, hogy nem eredményeiért, hanem önmagáért fogadják el.
- A tábori élet által a gyermek megéletheti a közösséghez tartozás érzését. Az egyezményes jelek, énekek és mondókák mind arra szolgálnak, hogy sajátos tábori identitást nyújtsanak a gyermek számára, biztosítsák a kapcsolódási pontokat, és a közösen átélt eseményeket szép emlékké alakítsák.
- A (jó) táborozás toleranciára tanít. Bekerülve egy nagyobb közösségbe, a gyermek megismeri a sokszínűséget, amely az embereket jellemzi. A jó tábor elfogadásra tanít, miközben nyíltan kezeli a kulturális különbségeket, és segít megismerni egymás gyökereit.

Az egyházközség az alábbi „JÓ” táborokat szervezi:

1. Napközis tábor: 2019. 06. 17-21-ig, és 2019. 06. 24-28-ig.

Az első hét (06. 17-21.): „Kirándulós” hét. Változatos kirándulásokkal, kézműves foglalkozásokkal, sportolással, plébániai sátorozással (csütörtök este) tarkított öt napot szervezünk. Korosztály: nagycsoportos óvodástól középiskolás korig. Kérjük, olyan gyerekek jöjjenek, akik aktívan részt szeretnének venni ezen a héten! Várható költség: 10.000 Ft/fő. Tábor vezetője: Szaniszló atya.

Második hét (06.24-28.): „Zenei” hét. Énekelni vágyó és szerető gyerekek részvételére számítunk. Korosztály: nagycsoportos óvodástól középiskolás korig. Csütörtök este lehetőség lesz sátorozásra a plébánia udvarán. Várható költsége: 10.000 Ft/fő. A tábor művészeti vezetője: Tornay Gábor

2. Hittan tábor (hittanos gyermekek részére): Balatonalmádi, Káptalanfüred – július 1-5. A táborban az aktív pihenés és kapcsolódás fontos ugyan, de az évközben tanult hittan oktatásra épül. Május 20-ig kell eldöntenie a szülőnek, hogy hittan vagy erkölcsstanra íratja be gyermekét. A tábor nyomós indok lehet, hogy melyiket válasszuk!

3. Gyalogos zárandoklat az isteni irgalmasság Bazilikájába július 11-20. között gyalog zárandokolunk Hidasnémetiből Szlovákián keresztül Krakkóba a Salvatoriánus szerzetesrend vezetésével. Az út során 280 km-t teszünk meg GYALOG! Részletes információ: <http://salvator.hu/zarandoklat-krakkoi-zarandoklat>

4. Ministránstábor: Eger és környéke július 22-26. Egész évben lelkesen szolgáló, aktív ministránsaink jutalma az

egyhetes tábor. Minden évben ötletekkel teli, érdekes kirándulást szervezünk. Ministráncsoportunk bővülő csoport, így, aki érzi magában a motivációt és a lelkesedést bátran jelentkezzen, hogy jövőre ő is jöhessen a jutalom nyaralásra.

5. Családi tábor: július 31. – augusztus 3. Ez a tábor az eddigi anya-lánya, apa-fia táborát egyesíti. Tavaly felmerült, hogy olyan eseményt találjunk ki, ahol az egész család együtt tud lenni. Ez a tábor egyházközségünk családjai részére feltöltődési lehetőséget. Kenuval megkerüljük a Szentendrei szigetet. Attól még, hogy nem ültél kenuban biztos tudsz evezni! Szervezünk olyan szombatokat, ahol kipróbálhatjuk kenu tudásunkat.

6. Gyalogos zárandoklat a Fekete Madonnához, Czestochowába: augusztus 5-12. Bielsko-Biala városából indul Czestochowa-ba. Budapestről indulunk Lengyelországba autóbusszal. Majd GYALOG az öt nap alatt mintegy 150 km-t teszünk meg. Részletes információ: <http://salvator.hu/zarandoklat-czestochowa-i-zarandoklat>

7. Ifjúsági tábor: Krakkó augusztusban. Bértáborozásra készülő és megbérmált fiatalok számára. Szintén bővülő csoport, minden évben lehet csatlakozni!

A táborokban való részvételhez jelentkezési lap szükséges, amit *Földvári Katalin* hitoktatótól és *Szaniszló atyától* lehet kérni. Jelentkezni a táborokba május 15-ig lehet!

Húsvét jelképei: a húsvéti tojás, a bárány és a nyuszi

Kati arra kérte édesanyját, hogy ma este húsvétről beszéljen.

- Nagyon szívesen! – válaszolta édesanyja.
- Mesélj a húsvéti nyúlról és a tojásról is! – kérlete Kati.
- Majd arról is mesélek.

Majdnem kétezer évvel ezelőtt... Jézus tanítványaival fölment Jeruzsálembe, ...elfogták, ... keresztre feszítették, ... meghalt, ... három nap múlva feltámadt.

- Hogy mit ünnepelünk húsvétkor azt már tudjuk. De a húsvéti tojásról, nyusziról és bárányról is beszélj!
- A tojás a sírjából feltámadó Krisztus jelképe. Ahogy a csirke életre kel a tojásból, úgy támadt föl Krisztus a sírból.

Ügyeskező emberek ki tudják festeni, díszíteni, „megpatkolni”. Mi is festünk holnap tojást!

– A bárány Krisztust jelképezi. A Bibliában többször szerepel, hogy Jézus Krisztus az Isten Báránya. A csokoládé báránykákat ezért ajándékozzák húsvétra.

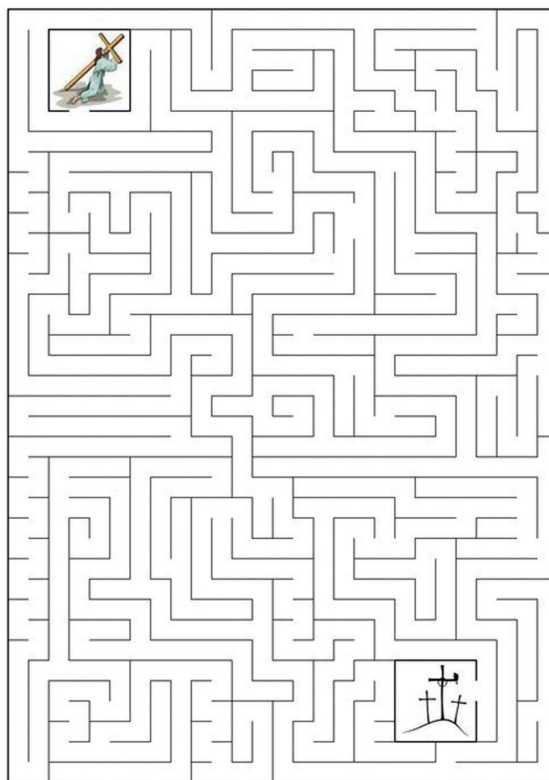
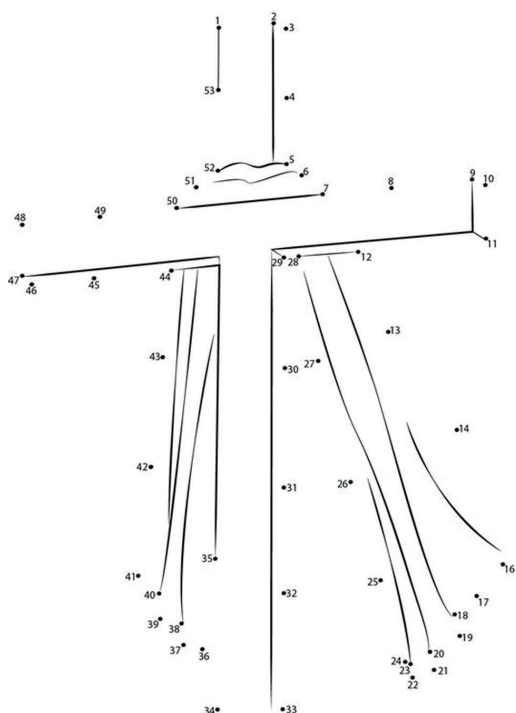
A nyuszi: az később jött szokásba.

Egy német család húsvét hajnalán az erdőben, a bokor alá helyezte el a festett tojásokat, és amikor a gyerekek a fészket keresték, hogy a nyuszi tojta a tojásokat. A nyuszi is az élet, az élelenség jelképe. Így kapcsolódik a feltámadáshoz, és a Húsvéhoz.

(Herke Rózsa,
A feltámadás ünnepe című könyv alapján)

Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké a mennyek országa!

Segíts Jézusnak, a Golgotára vezető úton!

HÚSVÉTI "CSODACSATA"

JÁTÉKLEÍRÁS

- Középkedés az "S" betűről, és gól után, vagy félidő után - a ceruza a labda
- A meghatározásokra adott válasz a labda útja.
- Az utolsó betű a következő első betűje
- Gól akkor van, ha egy szó a K vagy T betűs kapuban landol.
- Egy betűn többször is átgurulhat a labda!

Konokok : Törtetők

	É	L	E	M	O	L	A	Z	S	O	N	Á	J	
	A	B	E	P	É	T	E	R	A	T	I	A	V	
	L	E	A	L	T	A	T	Á	S	Á	L	T	Z	
K	G	N	E	N	A	G	Y	S	Z	O	M	B	A	T
K	É	T	L	E	T	É	S	C	E	P	E	L	É	T
K	T	N	I	R	P	E	Ó	Z	P	K	Ö	V	E	T
	Ó	L	L	Ó	R	Á	Z	É	I	R	S	Z	R	
	G	M	A	E	N	E	Z	Y	A	Ú	Á	Ú	R	
	A	N	G	O	L	Ó	G	É	H	R	S	É	L	

Ha lejátszottad a meccset, a kimaradt betűket összeolvasva megkapod a húsvéti "Csodacsatáruk" titkos nevét, és hogy épp mit csinál! Hajrá! Hajrá!

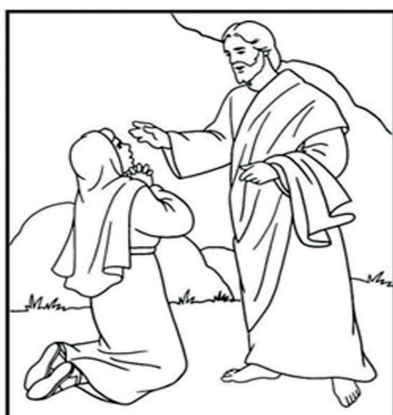
Meghatározások:

Indián fajta/ Isten megszólítása/ -ról...!
 Miután Jézust a sírba helyezték, ezt tették a nagy kövel/ kétes! / a fá után következik/ez a krizma is/a legfiatalabb apostol/ Ő is vásárolt drága kenetet Jézus megkenéséhez Máriaékka! kutya/...-ben/ nagypéntek utáni nap/ katonai század/Helység név, ahol Jézus találkozni fog az apostollokkal feltámadása után/ ringat/ kacsa a Vukban/ becézik a szeplőst/ betűket formázol/ lakat/ páratlan ruha! /

Nagyszombat után következik/ ízesít / csukó / malaclakás / talál FÉLIDŐ

Ásványi anyag a levesben / ÖEP / másolat (angolul)/ római viselet / Londonban lakik / függő állat, amelynek nem baj ha letörök a farka / nyomába lép / ízesíts! / kellemes a fülnek / EA / női szólam / Ház alapanyag/ ABBA fele/ ablak msh.-i / habos szeszszital viccesen / páratlan Ráról / Rolni

Na mi lett a végeredmény?

Keress 10 különbséget a két rajz között